

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, 7^η /20^η Ἀπριλίου 2014, περί τὴν 1.00^η μεσημβρινήν ὥραν συνεκεντρώθησαν κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ θρόνου οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες.

Ἐνταῦθα μετὰ τὸν Πασχάλιον ἀσπασμόν καὶ ἐν ᾧ ἐψάλλετο ὑπὸ τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου τὸ ἀργόν βυζαντινόν «Χριστὸς Ἀνέστη», ἐνεδύθησαν τὰ πασχαλινὰ λευκὰ αὐτῶν ἅμφια ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, ὁπότε ἐνδεδυμένοι ἀνέγνωσαν τὴν θ' Ὥραν τοῦ Πάσχα «Χριστὸς Ἀνέστη», «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».

Μετὰ τὴν θ' Ὥραν, τῶν κωδῶνων κρουομένων μετὰ τῆς εἰκόνος τῆς Ἀναστάσεως, καὶ τῶν Ἀρχιερέων κρατούντων εὐαγγελιστάρια ἤρξατο ἡ ἐπίσημος καὶ μεγαλοπρεπὴς κάθοδος, ἐν ᾧ ἐψάλλετο τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» διὰ τῆς Χριστιανικῆς ὁδοῦ πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον.

Πρὸ τῆς Ἀγίας αὐλῆς ἀνεπέμφθη δέησις, ἐν συνεχείᾳ δέ ἔλαβε χώραν ἡ εἴσοδος εἰς τὸ Καθολικόν καὶ ἡ τελετὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Πάσχα, διὰ τοῦ «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὑμοουσίῳ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι καὶ τοῦ Χριστοῦ Ἀνέστη καὶ τοῦ Φῶς Ἰλαρόν».

Μετὰ τὴν Μεγάλην Εἴσοδον ἀνεγνώσθη τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς μαθητάς «οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν μιᾶν τῶν Σαββάτων καὶ τῆς ἀπουσίας τοῦ θωμᾶ καὶ τῆς ἀμφιβολίας αὐτοῦ, ἐκφρασθείσης διὰ τῶν λόγων αὐτοῦ:

«ἐάν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλῃ τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων... οὐ μὴ πιστεύσω» ἑλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί, ἐβραϊστί, ρουμανιστί, ἀγγλιστί καὶ γερμανιστί.

Μετὰ ταῦτα, τοῦ ἑσπερινοῦ ἀπολυθέντος, οἱ Ἀγιοταφῖται ἀνῆλθον, τῶν κωδῶνων κρουομένων, εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, δοξάζοντες τὸν θεόν, τὸν χαρίσαντα αὐτοῖς τοιαύτην ἐορτήν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/79rZUiUeiG4>

